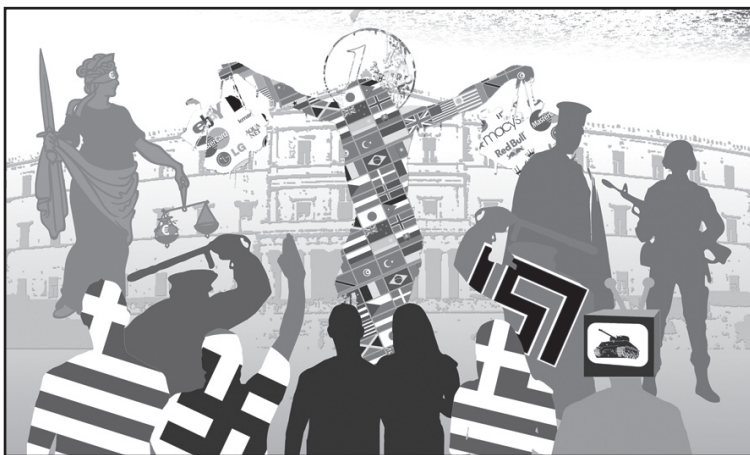

Which side are you on?*

Τα τελευταία 3 χρόνια νιώθεις τη γη να χάνεται κάτω από τα πόδια σου. Όλα όσα ήξερες ως σταθερές της ζωής μπαίνουν σε κίνδυνο. Καμιά εξασφάλιση για την κατανάλωση σου, καμιά εξασφάλιση για την καριέρα σου, καμιά εξασφάλιση για το μέλλον σου. Κρίση λέγεται αυτό, ακόμα και αν δεν πίστευες ποτέ ότι οι μέρες της αφθονίας σου θα περνούσαν. Το έβλεπες γύρω σου, μα δε σε αφορούσε. Έβλεπες ανθρώπους, που δεν ήταν σαν κι εσένα, που ίσως δεν κατάφερναν να εξασφαλίσουν ούτε καν τα βασικά. Για αυτούς η κρίση του καπιταλισμού ήταν μια έννοια βιωμένη προτού καν υποπτευθείς ότι θα χτυπήσει και την πόρτα σου. Κάποιοι από αυτούς το φώναζαν δυνατά: «ο πλούτος κάποιων ισοδυναμεί με την εξαθλίωση κάποιων πολλαπλάσιων άλλων». Αλλά δε σε ένοιαζε. Ήσουν λευκός, πρωτοκοσμικός, με νόμιμα έγγραφα, φορέας του μεγαλύτερου πολιτισμού της ανθρωπότητας και με όλες τις δυνατότητες ανοιχτές μπροστά σου. **Απλά δε σε ένοιαζε.**

Τώρα τα πράγματα είναι αλλιώς. Νοσταλγείς ένα παρελθόν στο οποίο πόνταρες και ήλπιζες. Ένα μίγμα κρατικών ρυθμίσεων, ευκαιριών της αγοράς και πατροπαράδοτων αξιών, από τα οποία πίστευες ότι θα επωφεληθείς. Άλλωστε

είχες όλα τα προσόντα... έτσι τουλάχιστον πίστευες. Η παρτίδα όμως τώρα δε σου βγαίνει. Το έχεις καταλάβει στο πετσί σου, πως η θέση που κατείχες είναι πλέον άχρηστη για την καπιταλιστική διαχείριση. Όλα όσα είχες πετύχει, ήταν ακριβώς γιατί στα δώσανε εξαιτίας της καπατσοσύνης σου ή της ενεργής σου συμμετοχής σε αυτό το σύστημα, κι όχι γιατί τα είχες κατακτήσει συλλογικά και ανταγωνιστικά, μαζί με άλλους και ταυτόχρονα για όλους. Αναπαρήγαγες ένα ολόκληρο κοινωνικό μοντέλο, που σήμερα αναρωτιέσαι αν όντως το ενστερνιζόσουν, ή απλά σε βόλευε να δείχνεις ότι το τιμάς.

Αυτοί στους οποίους ήθελες να μοιάσεις τώρα δε σε αναγνωρίζουν ούτε καν σαν τον φτωχό τους συγγενή. Αλλά εσύ εκεί. Θέλεις ακόμα τα πολλά, αδιαφορώντας για τους δίπλα. «Εγώ να περνάω καλά», σκέφτεσαι διαρκώς. Καμιά κριτική, καθόλου αυτοκριτική, κανένας αναστοχασμός. Καμιά αμφισβήτηση για τις σταθερές αυτού του παιχνιδιού. Πεινάς κι όλα καταρρέουν δίπλα σου, αλλά δε σου φταίει το παιχνίδι, στο σύνολο του, αλλά το γεγονός ότι εσύ δε βρίσκεσαι μέσα στο παιχνίδι, ως παίχτης που πιθανά θα χτυπήσει την μπάνα. Και φυσικά, σου φταίνε αυτοί που έως τώρα δόξαζες. **Και τι κάνεις τώρα;**

*Με ποιανούς είσαι 'συ ωρέ;

Αυτός είναι ο τίτλος του τραγουδιού που έγραψε η Florence Reese, το 1931, αμέσως μετά την τραμπούκικη επίθεση που δέχτηκε αυτή και τα παιδιά της από τους μπράβους της εργοδοσίας.

Ο σύζυγος της, Sam Reese, υπήρξε ηγετική φιγούρα των «Ενωμένων Εργατών Ορυχείων» στο Kentucky των ΗΠΑ κατά τη διάρκεια των αγώνων τους για καλύτερη και πιο αξιοπρεπή ζωή και στόχος της επίθεσης των μπράβων ήταν η σιωπή του.

Το ερώτημα παραμένει το ίδιο. Με ποιους θα πας και ποιους θα αφήσεις. Σήμερα, θα πας με τη μεριά της βαρβαρότητας ή με τη μεριά της αλληλεγγύης;

Ψάχνεις να ξανανεβείς. Θα βρεις εκείνους που θα σου υποσχεθούν όλα όσα έχασες. Δε θα νοιαστείς για τις μεθόδους τους, ακόμα και αν είναι απάνθρωπες και βίαιες. Ακόμα κι αν είναι φασιστικές και ολοκληρωτικές. Θα τις στηρίξεις με την ψυχή σου. Άλλωστε δε θα σου είναι και πολύ άγνωστες: «πατώντας όσους είναι χαμηλά θα ανεβείς ψηλά, κι όσα πιο γερά είναι τα πατήματα τόσο πιο ψηλά φτάνεις». Θα ανακαλύψεις νέες έννοιες να ντύσεις τις καινούριες σου πρακτικές και τις καινούργιες σου συμμαχίες. Την ελεύθερη αγορά, τον ανταγωνισμό, τις ευκαιρίες, τις επενδύσεις και το χρήμα θα τα παρουσιάζεις ως ποταπά και ταπεινά κίνητρα. Τώρα θα επικαλεστείς πως άλλαξες σελίδα και πως τα κίνητρα σου είναι ανώτερα, για την ακρίβεια θα πεις πως μάχεσαι για ιδανικά. Το έθνος, η φυλή, το αίμα και ο θεός θα εμπλουτίσουν το λεξιλόγιό σου. Όπου σταθείς κι όπου βρεθείς θα μιλάς για την εθνική παλιγγενεσία. Θα καλείς όλους, μα όλους, τους έλληνες σε συστράτευση. Θα προσπαθείς να ενοποιήσεις όλα τα κοινωνικά κομμάτια, ακόμα και αυτά που έχουν αντίθετα ταξικά συμφέροντα, ενάντια στον «εχθρό». Θα βρεις τους εχθρούς σου και πάλι, δε σε φοβάμαι. Ο Άλλος θα αναδειχτεί στην ύψιστη απειλή. Είτε πρόκειται για τον αφρικανό μετανάστη, είτε για τον γερμανό καπιταλιστή, είτε για τον μη χριστιανό

Αγώνες καθημερινοί και συλλογικοί, ενάντια στην εκμετάλλευση, την καταπίεση και το φασισμό!

Στήνουμε τις δικές μας κοινότητες σκέψης και αγώνα για μια ζωή με αξιοπρέπεια, απαλλαγμένη από τους πλαστούς διαχωρισμούς, τη βαρβαρότητα και την ανελευθερία!

θρησκευόμενο, θα τους κάνεις όλους μια σούπα, θα βάλεις και μια δόση εβραϊκής συνομοσιολογίας και θα τους βαφτίσεις απειλή για το έθνος και την πατρίδα. Δε θα αργήσει η ώρα να διαδίδεις ανοιχτά ναζιστικές απόψεις ή και να πολιτευτείς με τη Χρυσή Αυγή.

Οι πρώην σύμμαχοι σου -οι κοινωνικοί εταίροι, όπως τους ονόμαζες- θα σε αντιμετωπίσουν σαν εχθρό. Εσύ θα προσπαθείς να βγάλεις τις πομπές τους στη φόρα και αυτοί θα σε καταγγέλουν για έλλειψη δημοκρατικότητας, μέχρις ότου βγάλουν και αυτοί τις δικές σου ατασθαλίες στη δημοσιότητα. Ένα αγενές μπραντεφέρ μεταξύ εξουσιαστών διαφορετικών αποχρώσεων και ιδεολογιών θα εξελιχθεί μπροστά μας. Ένα παιχνίδι κυριαρχίας με επίδικο την εξουσία. Τόσο εσύ και οι σύμμαχοι σου, όσο και οι αντίπαλοι σου, όταν θα μιλάτε, θα πράττετε και θα γαβγίζετε θα έχετε πάντα το βλέμμα σας προς τα εμάς. Θέλετε και οι 2 να μας επηρεάσετε, να μας πείσετε, να μας πάρετε μαζί σας και -συγχρόνως- να μας καθυποτάξετε στα σχέδια σας.

Εμείς όμως δεν είμαστε θεατές. Δεν ψάχνουμε σωτήρες για να εναποθέσουμε τις ζωές μας. Ξέρουμε τι μας φταίει και γνωρίζουμε καλά τα ιδεολογήματα που επιστρατεύονται για να καλύψουν τις αιτίες της εκμετάλλευσης, της καταπίεσης, των διαχωρισμών και της ανελευθερίας. Δεν πρόκειται να συστρατευθούμε με κανένα καταπιεστή και εκμεταλλευτή, είτε φασίστα, είτε δημοκράτη. Και φυσικά δε θα ντοπαριστούμε με έννοιες κενές και κατασκευασμένες όπως έθνος, φυλή, θεός, πατρίδα, σημαία. Θα συνεχίσουμε με την καθημερινή μας συμμετοχή στους κοινωνικούς και ταξικούς αγώνες να χτίζουμε την κοινότητα σκέψης και δράσης των ανθρώπων εκείνων που θα αγωνιστούν για μια ζωή με αξιοπρέπεια, απαλλαγμένη από τη βαρβαρότητα και τους διαχωρισμούς, απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο.

Αντιφασιστική Πορεία

Τρίτη 30/10/12, Νομαρχία, 18:00

NO PASARÁN
αντιφασιστική συνέλευση | nopasaran@espiv.net